

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

จิตว่างภายนอกภายใน

ตั้งแต่พาพี่น้องทั้งหลายนำสมบัติเข้าส่วนรวมของเรา ก็รู้สึกว่าเป็นเนื้อเป็นหนัง เป็นชิ้นเป็นอันจริงๆ ได้เยอะนะ ทองคำได้สักเท่าไร (๑๑ ตัน ๘๓๐ กิโลกรัม) เออ ๑๑ ตันกับ ๘๓๐ กิโล ที่พาพี่น้องทั้งหลายหาสมบัติเข้าคลังหลวงของเรา นี่ละสมบัติเหล่านี้ จะเข้าคลังหลวงทั้งนั้น

หลวงตาบ้านำพี่น้องทั้งหลายนี้เป็นธรรมล้วนๆ ไม่มีโลกที่เข้ามาแอบแฝง เหมือนปล่อยหมาเข้าถ่าน เข้าใจไหมปล่อยหมาเข้าถ่าน ปล่อยเข้าไปจับหางดึงมันไม่ยอมออก จับขาดึงออกจนหางขาดขาดไม่ยอมออก เข้าใจไหมปล่อยหมาเข้าถ่านนะ จับอะไรดึงแล้วขาดไปเจ้าของยังไม่ยอมออก ฟาดเสียจนกว่ามันจะอึด พอออกมาก็เป็น ฟักแพงแดงโมกทิ้งไปเลยไม่มีแข่งมีขา เข้าใจไหม เป็นอย่างนั้นแหละ

นี่ละกิเลสตัณหาถิ่นไม่มีอึดพอ ถ้าธรรมแล้วพอ พอเป็นระยะๆ เป็นความ อบอุ่นๆ พอ อยากในธรรมนี้ทำให้เร้าเรงบันเทิง อยากในทางโลกทำให้เดือดร้อนวุ่นวุ่นวายกระเสือกกระสน กลัวจะไม่ได้อย่างใจ เป็นไฟเผาตนเองและผู้อื่นได้รับความ กระทบกระเทือนไปตามๆ กันหมด ถ้าอยากเป็นธรรมแล้วไม่เป็น เป็นคติเครื่อง เตือนใจที่เราได้นำมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง มันหากเป็นอยู่ในจิตนี้ละ เวลาเรียน หนังสือก็เรียน เวลาเรียนจิตใจหนักแน่นอยู่ทางการภาวนา

ตั้งแต่อยู่วัดโยธานีภาวนาอยู่ตั้งแต่เริ่มบวช เห็นท่านพระครูท่านเดินจงกรมตอน เข้าแต่เช้าๆ เราเป็นนาคอยู่ในโบสถ์ ท่านก็อยู่ในโบสถ์แต่ว่าหลังโบสถ์ทางนุ่ง ตอนเช้า ท่านออกเดินจงกรมตั้งแต่ตี ๔ ท่านออกนะ จนกระทั่งสว่าง พอสว่างปั๊บท่านก็เข้ามาทำ วัตร ทำวัตรเสร็จก็ออกบิณฑบาตพอดีๆ เราก็ดูท่าน พอบวชแล้วไปเรียนภาวนากับท่าน อยากภาวนาจะให้ภาวนาอย่างไร เอ้อ เอาพุทโธละนะ เราก็เอาพุทโธ ท่านว่าอย่างนั้น ท่านเดินจงกรมท่านก็เอาพุทโธ เอาพุทโธนะ

เราก็เอาจริงๆ นะ เพราะจิตนี้มันไม่หละแหละ ว่าอะไรจริงจังมาก ว่าเอาพุทโธ นะ เราไปทำ ทำที่แรกก็ทำตามประสีประสาภาวนา เรียนหนังสือพอเที่ยงคืนหยุด จากนั้นไปก็ฝึกหัดนั่งภาวนาไป ๑ ชั่วโมงทุกวันๆ เลย ที่นี้เผอิญมันเป็นอย่างไรไม่ทราบ นะ ภาวนาพุทโธๆ แล้วมันเหมือนเราดึงจอมแหเข้ามา แห่ที่ตากไว้นั้นละ เหมือนเราไป จับดึงจอมแหที่ตากไว้ดึงเข้ามาๆ ดินแหม่ม้วนเข้ามา หดเข้ามาๆ ดึงเข้ามา หดเข้ามาๆ มาเป็นกองแห ลงเป็นกองแหก๊ก

นี่ละกระแสของจิต กระแสมันออกมาเป็นตื่นแห มั่นกว้างขวางกระแสของจิต เวลามันหดเข้ามาๆ เข้ามาถึงตัวจิตจริงๆ นี่มันก็เลยเทียบนะ เราไม่เคยทำ เป็นขึ้นมา ในใจ ก็บวชใหม่ๆ นี่ พุทโธๆ ถีบเข้ามา ดูอาการแปลกๆ เอาพุทโธกับสติจับติดปั๊บ จากนั้นก็รวม รวมแล้ว โห มันขาดไปหมดเลยนะ นี่ตั้งแต่เราบวชใหม่ๆ ไม่ได้ทราบจากใคร จากท่านพระครูเท่านั้นแหละ ว่าให้เอาพุทโธนะ นี่ก็ภาวนาพุทโธแหละท่านว่า เวลา มันเป็นมันเป็นอย่างนั้นละ

วันนั้นจิตไม่ได้ไปไหนนะ ป่วนเปี้ยนอยู่กับคำภาวนาที่จิตลง ลงแบบอัศจรรย์ มากอยู่นะวันนั้น แต่มันไม่นาน มันตื่นตื่น จิตรวมเข้าไปๆ นี่มันหดเข้าไปๆ พอเข้าไป ถึงนั้นแล้วเหมือนว่าขาดหมดเลยโลก จิตกับโลกทั้งหลายนี้ขาดกันหมดเลย มันจ้ำจี้ ภายใจ โธ ทำไมเป็นอย่างนี้ มันตื่นตื่นที่นี้ ทั้งเป็นสุขทั้งอะไรเกิดความตื่นตื่น ไม่นานจิตก็ถอนออกมา เอาอีกวันหลังเลยไม่ได้เรื่อง มันไปขยับเอาตั้งแต่รางวัลที่ได้แล้ว มันไม่ได้ทำงาน ว่าอย่างนั้นเถอะนะ เคยได้แล้วก็ไปคิดตั้งแต่สิ่งที่ได้แล้ว

จนออกปฏิบัติเป็นให้ ๓ ครั้ง มันรวมอย่างอัศจรรย์นะ ตั้งแต่เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีมันเป็นได้ ๓ ครั้ง ทีนี้พอออกปฏิบัติเอาละทีนี้จะเอาให้มันจริงจังละ เอาจริงๆ แล้วก็ ได้จริงๆ นะ นี่ละการภาวนาลำคัญมากนะ โธ เวลาจิตได้รวมนี้มันสว่างจ้าไปหมดเลย จิตดวงนี้ละ ไม่ใช่ธรรมดา เรายังไม่ลืมไปอยู่ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ตอนเข้าประมาณตี ๔ นี่ละลงไปเดินจงกรม ตอนนั้นจิตมันอยู่ในขั้นของความว่าง รูปร่างอะไรสุภาะสุภัง ทุกข์ อนิจจัง อนตตา เหล่านี้มันผ่านไปหมด ยิ่งเหลือแต่ความว่างเปล่าของจิต ก็เกิดความอัศจรรย์ในตัวเองเหมือนกัน มันว่างไปหมดเลย ร่างกายตลอดต้นไม้ภูเขาใน ความรู้สึกว่างตลอด ส่วนเหล่านั้นเขาก็มีของเขาอยู่อย่างนั้นละแต่จิตนี้มันว่างไปหมด นี่ ก็อัศจรรย์เหมือนกัน

จิตที่ว่างอยู่ในท่ามกลางแห่งสิ่งทั้งหลายที่มีเต็มโลกเต็มสงสาร แต่จิตนี้มันว่างไปหมดเลย ก็เป็นแล้วให้เห็นชัดๆ ไม่เรียนจากใคร เรียนจากธรรมชาติของพระพุทเจ้า นั้นแหละ จิตมันก็แน่นเข้าไปโดยลำดับ พอหยุดจากการศึกษาเล่าเรียนทีนี้เอาเต็ม เหนียวเลย ภาวนาพุทโธๆ เข้าอยู่ในป่าในเขาเรื่อยมา อาการของจิตเปลี่ยนไปเรื่อยๆ นะเราภาวนาพุทโธๆ พุทโธอันเดียวออกจากจิตนี้ละมันค่อยเปลี่ยนสภาพไปเรื่อยๆ สว่างใสวกระจ่างแจ้ว จนเจ้าของเองก็อัศจรรย์ในเจ้าของเหมือนกัน เราเป็นแล้ว โธ จิตเราทำไมถึงอัศจรรย์นักหนา มองไปที่ไหนมันว่างไปหมดเลย ไม่มีอะไรเหลือ ว่างตลอด

นี่ละจิตเป็นขั้นๆ จนกระทั่งถึงว่างๆๆ ว่างไปหลายขั้นหลายภูมินะ ว่างอย่าง ที่สุดก็คือว่างข้างนอกด้วย ว่างข้างในนี้ด้วย ปล่อยข้างนอกด้วย ปล่อยข้างในด้วย สว่างรอบตัวไปหมด นั่นจิตเวลาว่างว่างทั้งภายนอกภายใน ไม่ได้ว่างตั้งแต่ภายนอก ภายใน

ยังพระรุพระรัง นี่มันว่างไปหมดเลย เหมือนกับคนที่อยู่ในห้อง เข้าไปยืนอยู่ในห้องนี้ ไปดูชมห้อง โอ้ ห้องนี้ว่างสว่างไสวไปหมดนะ ให้มีอีกคนหนึ่งเข้ามาที่ความรู้สูงกว่านั้นให้มาดู คนนั้นบอกออกมาว่าห้องนี้ว่างเหลือเกิน ว่างไปหมดเลยไม่มีอะไรในนี้ คนที่อยู่ข้างนอกดูว่ายังไม่ว่าง ตัวท่านเองไปยืนขวางห้องอยู่นั้นมันยังไม่ว่าง ถ้าอยากให้อ่างตัวท่านต้องถอนตัวออกมามันถึงจะว่าง พอคนนั้นถอนตัวออกมาปั๊บห้องก็ว่าง

อันนี้จิตก็เหมือนกันปล่อยอะไรๆ ปล่อยไปหมดๆ เป็นห้องว่างๆ แต่ตัวเองยังไม่ว่างในตัวเองกับกิเลสอยู่ภายใน ทีนี้ก็ย้อนเข้ามาพิจารณาถึงจิตดวงนี้ ทีนี้จิตดวงนี้ก็ว่าง ว่างจากกิเลส ว่างภายนอก ว่างภายใน ปล่อยภายนอก ปล่อยภายใน พัน นั้นมันเป็นชั้นๆ การภาวนา พอถึงขั้นว่างภายนอกภายในก็ว่างทั้งภายนอกวางทั้งภายใน ปล่อย ไปเลย อย่างนั้นละธรรมพระพุทเจ้า ได้มาเล่าให้พี่น้องลูกหลานทั้งหลายฟัง เราได้ทำมาแล้ว

วันนี้คนก็มากอยู่นะ วันนี้วันอะไร (ตรงกับวันพระครับ) ตรงกับวันพระ มีจุดหมายอยู่นะ วันพระ มีจุดหมายอยู่ ชาวพุทธเรานิยมวันพระ เสาร์-อาทิตย์ก็มีบ้าง แต่วันพระนี่ถือสำคัญมากนะ ตั้งแต่วันนี้มาเมื่อคืนนี้ไม่สบาย มองดูอะไรเป็นพิษไปหมดเลย อาหารเคยขบเคยฉั่นก็เป็นพิษไปหมด ธาตุชั้นธัมมพลิกอย่างไรไม่รู้ อาหารการกินนี้มันรับกันไม่ได้ วันนี้ก็รับนิดหน่อย

วันนี้วันอะไร (วันพระครับ) วันนี้วันพระวันสำคัญนะ ชาวพุทธเราถือวันพระเป็นวันสำคัญ ราชการงานเมืองทั่วโลกเขาถือวันเสาร์-อาทิตย์เป็นสำคัญ สำหรับชาวพุทธเราถือวันพระเป็นสำคัญ วันไหนก็ให้ภาวนาดีๆ อย่าชี้เกี้ยวชี้คร้านนะภาวนา เวลาจิตมันได้แสดงฤทธิ์กับกิเลสนี้ โถ อะไรจะอัศจรรย์ยิ่งกว่าจิตที่มีอำนาจปราบกิเลสให้อยู่ในเงื้อมมือ กิเลสหมอบไปหมด มีแต่ธรรมเจ้าอยู่ข้างบน นั่นละธรรม ธรรมสว่างจ้า ที่ว่าพระพุทเจ้าตรัสรู้ คือธรรมได้ปรากฏขึ้นในพระทัยเต็มดวง กิเลสหมดมอดไปหมด

พระอรหันต์ทั้งหลายตรัสรู้ธรรมก็เหมือนกัน แต่ศัพท์พระพุทเจ้ากับศัพท์พระอรหันต์ มีต่างกันบ้างในทางสมมุติ ว่าพระพุทเจ้าตรัสรู้ธรรม สวางทั้งหลายบรรลุธรรม มันก็ฆ่ากิเลสอันเดียวกันนั้นแหละ ให้มุดมอดไปไม่มีเหลือ จากนั้นก็สว่างจ้า จิตของพระพุทเจ้า-จิตของพระอรหันต์ท่านไม่ได้เหมือนจิตของพวกเราๆ ท่านๆ นะ ไม่เหมือน เป็นธรรมธาตุแล้วนั้น ขึ้นเป็นหลักธรรมชาติเต็มตัวแล้ว เป็นจิตธรรมชาติวิมุตติจิตแล้วเลยกลายเป็นจิตธรรมธาตุ ธรรมชาติแล้วก็ไปเป็นธรรมธาตุ นั่นละฝึกหัดเข้าให้ดีซิ จิตนี้ฝึกได้นะ พระพุทเจ้าฝึกแล้วจึงมาเป็นพระพุทเจ้า เป็นครูสอนโลก ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ฝึกแล้วมาเป็นครูสอนโลก ที่ว่าเป็นสงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของพวกเรา คือท่านฝึกท่านจนได้เป็นสรณะของโลก

นั่นแหละให้จำเอานะ วันนี้ก็พอละ วันพระเป็นวันสำคัญ วันอาทิตย์โลกถือเป็น
ความสำคัญอันหนึ่ง วันพระทางธรรมก็ถือเป็นวันสำคัญอันหนึ่ง ต่อไปนี้จะให้พร

(ทองคำ วันนี้ได้ ๕๕ บาท ๖๑ สตางค์ครึ่ง) เกือบถึงกิโล ก็ได้ทุกวันๆ ทองคำก็
เหลืออร่ามในคลังหลวง จะไปไหนทองคำ เข้าคลังหลวงหมดเลย เราพาพี่น้องก้าวเดิน
เพื่อสมบัติเข้าสู่ส่วนใหญ่คือคลังหลวงของเราเนี่ย เอาจริงเอาจังมาก นี่ก็ได้ตั้งมากมาย
เวลานี้ทองคำของเราตั้งแต่เริ่มได้มาถึงวันนี้ (๑๑ ตัน ๘๓๐ กิโล แล้ววันนี้เพิ่มอีก ๑
กิโล) นั่นละได้ขึ้นทุกวันอย่างนี้ละ ให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ